

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 960/2015
12.11.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ф.В., због кривичног дела разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 2. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 33. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Ф.В., адвоката Д.Х.-Р. из Б., поднетом против правноснажних пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 1181/14 од 23.02.2015. године и Кж3 15/15 од 10.07.2015. године, у седници већа одржаној дана 12.11.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ф.В., адвоката Д.Х.-Р., поднет против правноснажних пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 1181/14 од 23.02.2015. године и Кж3 15/15 од 10.07.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.550/2014 од 17.07.2014. године, окр. Ф.В., на основу члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП, ослобођен је од оптужбе за кривично дело разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 2. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 33. Кривичног законика (КЗ) у стицају са кривичним делом недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези са ставом 1. КЗ, те одлучено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава, док су оштећени П.Ђ. и К.Ц. упућени на парницу ради остварења имовинскоправног захтева.

Апелациони суд у Београду, пресудом Кж1 1181/14 од 23.02.2015. године, усвајањем жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, преиначио је пресуду Вишег суда у Београду К.бр.550/14 од 17.07.2014. године, тако што је окр. Ф.В. огласио кривим за кривично дело разбојништво у саизвршилаштву из члана 206. став 2. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 33. КЗ, за које му је утврдио казну затвора у трајању од 3-три године, у стицају са кривичним делом недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези са ставом 1. КЗ, за које дело му је утврдио казну затвора у трајању од 2-две године, и окривљеног осудио на јединствену

казну затвора у трајању од 6-шест година у коју му се урачунава време проведено у притвору од 08.04.2013. године до 09.12.2013. године, као и време проведено на издржавању казне затвора по пресуди Вишег суда у Београду К.бр.349/13-Кж1 бр. 476/14 од 23.04.2014. године. Истом пресудом окр. Ф.В. ослобођен је плаћања трошкова кривичног поступка и паушала док је оштећени П.Ћ. за остваривање имовинскоправног захтева упућен на парницу.

Апелациони суд у Београду, као суд трећег степена, пресудом Кж3 15/15 од 10.07.2015. године, одбио је као неосновану жалбу браниоца окр. Ф.В., адв. Д.Х.-Р. и пресуду Апелационог суда у Београду Кж1 бр. 1181/14 од 23.02.2015. године, потврдио.

Бранилац окр. Ф.В., адв. Д.Х.-Р., поднела је захтев за заштиту законитости против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж3 15/15 од 10.07.2015. године, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП и члана 485. став 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи пресуду Апелационог суда у Београду Кж3 15/15 од 10.07.2015. године, тако што ће донети ослобађајућу пресуду или да укине наведену пресуду у целини и предмет врати Апелационом суду у Београду на поновни поступак, те нареди да се нови поступак одржи пред потпуно измењеним већем, а из навода у образложењу захтева и предлога у погледу одлуке Врховног касационог суда произилази да је захтев за заштиту законитости поднет и у односу на другостепену пресуду Апелационог суда у Београду Кж1 бр. 1181/14 од 23.02.2015. године.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), у којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. Ф.В., адв. Д.Х.-Р., је недозвољен.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева за заштиту законитости најпре истиче повреду одредбе члана 88. ЗКП, због пропуштања суда да након признања окривљеног извршења кривичног дела у питању, које је неистинито, непотпуно и у супротности са другим доказима, и даље прикупља доказе о учиниоцу и кривичном делу.

Надаље, бранилац окривљеног истиче повреду одредбе члана 90. ЗКП, али из навода којима образлаже ову повреду поступка-да је суд занемарио препознавање окривљеног у полицији као кључни доказ, односно да сведок К.Ц. том приликом није препознао окривљеног као извршиоца дела, произилази да у суштини оспорава оцену суда изведених доказа на основу које је утврђено чињенично стање у побијаној правноснажној пресуди.

И осталим наводима захтева, позивајући се формално на погрешну примену закона на утврђено чињенично стање и указујући с тим у вези да је суд неосновано повезао извршење кривичног дела држање оружја из члана 348. КЗ са кривичним делом разбојништва из члана 206. КЗ, бранилац окривљеног управо оспорава правилност и потпуност утврђења чињеничног стања у побијаној

правноснажној пресуди, оспоравањем правилности оцене суда исказа окривљеног, самог по себи и у вези са осталим изведеним доказима (искази сведока К.Ц., и П.Ђ., видео снимак догађаја) и истовремено изношењем сопствене анализе и оцене тих доказа у светлу тврдње да је окривљени признањем дела штитио своју девојку Ј.М. од кривичног поступка, као и указивањем на одсуство доказа (пиштоља као средства извршења дела, новца одузетог у мењачници, идентитета наводног саизвршиоца и препознавања окривљеног као извршиоца дела) који би доводили у везу окривљеног са извршењем предметног кривичног дела.

Међутим, одредбом члана 485. став 4. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени, односно бранилац окривљеног у границама права која у кривичном поступку има окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде одредбе члана 88. ЗКП ни због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, због чега је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окр. Ф.В. оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења тако што је захтев за заштиту законитости браниоца окр. Ф.В. одбацио као недозвољен.

**Записничар-саветник
Наташа Бањац,с.р.**

**Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.**